

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
КИЇВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ЛІНГВІСТИЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
Факультет романської філології і перекладу
Кафедра іспанської і новогрецької філології та перекладу

Допущено до захисту

«__» _____ року

Завідувач кафедри

_____ *Олена ЗАЛЕСНОВА*

КУРСОВА РОБОТА

з філології на тему:

«Характеристика та класифікація запозичень в іспанській мові»

Студентки групи Млі03-21
Спеціальність 035 Філологія
Спеціалізація 035.051 Романські мови і літератури
(переклад включно), перша – іспанська
Освітня програма Іспанська мова і література, друга
іноземна мова, переклад
Федорової Мілани Станіславівни

Науковий керівник:
Кандидат філологічних наук, доцент
Домніч Валентина Григорівна

Чотирибальна шкала _____
Кількість балів _____
Оцінка ЄКТС _____

Члени комісії:

_____	_____
(підпис)	(прізвище та ініціали)
_____	_____
(підпис)	(прізвище та ініціали)
_____	_____
(підпис)	(прізвище та ініціали)

Київ 2024

АНОТАЦІЯ

(ПП) «Характеристика та класифікація запозичень в іспанській мові». Кваліфікаційна робота на здобуття ступеню – «бакалавр». Київ, 2024.

Дана курсова робота присвячена дослідженню характеристики та класифікації запозичень в іспанській мові. Запозичення в іспанській мові становлять важливу складову її лексикону, відображаючи культурні, історичні та соціальні впливи. Робота розглядає процеси виникнення та поширення запозичень, а також їхню роль у мовному розвитку.

На основі аналізу використуваних джерел та лінгвістичних концепцій, робота пропонує класифікацію запозичень за різними критеріями. Основна увага приділяється вивченню типів та функцій запозичень, їхнього впливу на сучасну іспанську мову та способам їх вживання. Ця робота спрямована на розширення розуміння процесів мовної взаємодії та культурного обміну через призму запозичень у іспанській мові.

Ключові слова: запозичення, іспанська мова, класифікація, лексикон, культурний обмін, мовна взаємодія, функції запозичень, мовний розвиток, лінгвістичний аналіз, культурні впливи.

ANOTACIÓN.

(PIP) “Caracterización y clasificación de los préstamos en la lengua española”. Trabajo de calificación para un título – “licenciado”. Kiev, 2024.

Este trabajo de curso está dedicado al estudio de las características y clasificación de los préstamos en la lengua española. Los préstamos en español constituyen una parte importante de su léxico y reflejan influencias culturales, históricas y sociales. El trabajo examina los procesos de origen y difusión de los préstamos, así como su papel en el desarrollo de la lengua.

A partir del análisis de las fuentes utilizadas y de conceptos lingüísticos, se propone una clasificación de los préstamos según diversos criterios. Se presta especial atención al estudio de los tipos y funciones de los préstamos, su influencia en la lengua española moderna y las formas de su uso. Este trabajo pretende ampliar la comprensión de los procesos de interacción lingüística e intercambio cultural a través del prisma de los préstamos en español.

Palabras clave: préstamos, lengua española, clasificación, léxico, intercambio cultural, interacción lingüística, funciones de los préstamos, desarrollo de la lengua, análisis lingüístico, influencias culturales.

ЗМІСТ

ВСТУП.....	4
РОЗДІЛ 1. ТЕОРЕТИЧНІ АСПЕКТИ ХАРАКТЕРИСТИКИ ТА КЛАСИФІКАЦІЇ ЗАПОЗИЧЕНЬ В ІСПАНСЬКІЙ МОВІ.....	6
1.1 Поняття та характеристика запозичень в іспанській мові.....	6
1.2 Класифікація запозичень в іспанській мові з погляду семантичних аспектів.....	10
1.3 Сучасні тенденції та особливості використання запозичень в іспанській мові.....	14
РОЗДІЛ 2. ПРАКТИЧНИЙ АСПЕКТ ВИВЧЕННЯ ТА ЗАСТОСУВАННЯ ЗАПОЗИЧЕНЬ В ІСПАНСЬКІЙ МОВІ.....	21
2.1 Аналіз ролі запозичень у побуті та культурному контексті іспанськомовних країн (Іспанія, Венесуела, Аргентина).....	21
2.2 Аналіз сучасних іспаномовних текстів та ідентифікація запозичень.....	26
2.3 Методи навчання та використання запозичень у навчальному процесі.	27
ВИСНОВКИ.....	33
СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ.....	35
СПИСОК ІЛЮСТРОВАНИХ МАТЕРІАЛІВ.....	39

ВСТУП

Актуальність теми. На сучасному етапі глобалізації та зростаючого культурного обміну запозичення в іспанській мові набувають особливої актуальності. Завдяки розвитку масових комунікацій, міграційним процесам, туризму та іншим аспектам світової взаємодії, іспанська мова активно адаптується, вбираючи нові слова та концепції з різних культурних середовищ. Це створює потребу в систематичному аналізі та класифікації цих запозичень для кращого розуміння їхнього впливу на мовну структуру та культурний ландшафт іспаномовного світу.

Метою даної курсової роботи є систематизація та аналіз характеристик та класифікації запозичень в іспанській мові з урахуванням сучасних тенденцій використання мови.

З огляду на вказану мету, виникає необхідність виконати наступні **завдання**:

1. Провести аналіз поняття та характеристики запозичень в іспанській мові;
2. Вивчити сучасні тенденції використання запозичень в іспанській мові;
3. Проаналізувати роль запозичень у побуті та культурному контексті іспаномовних країн;
4. Вивчити методи навчання та використання запозичень у навчальному процесі.

Об'єктом дослідження є запозичення в іспанській мові, а **предметом** - характеристика та класифікація цих запозичень з урахуванням сучасних тенденцій та методів навчання.

У процесі роботи використані різні **методи** дослідження, включаючи: літературний аналіз, порівняльний аналіз між різними мовами. Результати аналізу дозволять краще зрозуміти сутність та роль запозичень у формуванні лексичного складу іспанської мови, а також їхній внесок у культурний та соціальний контексти Іспанії та інших іспаномовних країн.

Структура даної курсової роботи складається з наступних елементів: вступ, два розділи та підрозділи до них, висновки, список використаних джерел та список ілюстративного матеріалу. **Загальний обсяг** даної роботи становить: 39 сторінок друкованого тексту.

РОЗДІЛ 1. ТЕОРЕТИЧНІ АСПЕКТИ ХАРАКТЕРИСТИКИ ТА КЛАСИФІКАЦІЇ ЗАПОЗИЧЕНЬ В ІСПАНСЬКІЙ МОВІ

1.1 Поняття та характеристика запозичень в іспанській мові

У всесвітній культурі неможливо знайти явище, що б розвивалося відокремлено від інших, адже взаємодія між різними народами породжує культурний обмін, включаючи обмін мовними елементами. Тому в мові кожного народу, окрім власних, можна знайти й «запозичені» слова, які були позичені з інших мов. Таким чином, поняття запозичення охоплює елементи чужої мови (слова, морфеми, синтаксичні конструкції та інші), що були перенесені з однієї мови до іншої під час мовних контактів, а також сам процес цього переходу. Запозичення зумовлене потребою у найменуванні нових предметів та понять, які раніше були невідомі. Це впливає з економічних, політичних, культурних та наукових взаємозв'язків між народами [18 стор.544].

Процес позичення є невід'ємною частиною функціонування та історичної еволюції мови, є одним із ключових джерел поповнення лексики й важливим фактором її розвитку. Незважаючи на те, що позичені слова складають значну частку мови, точно визначити їх кількість неможливо через постійне збільшення цієї кількості та процес асиміляції, який ускладнює встановлення етимології окремих слів [22].

Як зазначено в науковій роботі Піголь М.І., запозичення в іспанській мові, відоме також як «préstamo lingüístico» або “préstamo lexical”, є феноменом, що передбачає процес використання слів, виразів або конструкцій з інших мов у межах іспанського мовного контексту. Цей явище є неодмінною частиною мовного розвитку та еволюції, сприяючи збагаченню лексичного складу іспанської мови та розширенню її виразності. Запозичення може бути різним за своєю природою та джерелом. Найпоширеніші види запозичень в іспанській мові включають лексичні, фонетичні та граматичні. Лексичні запозичення передбачають введення нових слів або виразів, які

походять з інших мов, наприклад, англійської, французької, італійської та інших. Наприклад, слово “ordenador” (комп'ютер) запозичене з англійської мови “computer”. Фонетичні запозичення впливають на вимову іспанських слів, адаптуючи звукові системи інших мов до вимог іспанської фонетики. Граматичні запозичення включають у себе прийняття граматичних структур або правил з інших мов, які потім інтегруються в іспанську граматику [14 стор.221-224].

Можемо навести приклади запозичень у іспанській мові включають такі слова, як: “chocolate” (шоколад), яке було запозичено з мови науатля (мова ацтеків), в якій дане слово звучить як “xocolātl” (в пізній транскрипції: chocolatl) де частка “xoco” перекладається як: гіркий або кислий, а “lātl”: вода, порошок. В той же час слово “fútbol” (футбол), запозичене з англійської мови “football”, де “foot” – нога, а “ball” – м'яч та багато інших. Ці запозичення відображають вплив інших культур на іспанську мову через історичні, соціокультурні та економічні зв'язки. Це підкреслює роль іспанської мови як гнучкого та відкритого засобу комунікації, здатного адаптуватися до нових потреб та реалій сучасного світу [29].

Процес запозичення, як вказано в роботі Ваніна Г.В., може пройти двома шляхами: внутрішнім або зовнішнім. У першому випадку обмін відбувається всередині однієї мови, між її різними діалектами чи варіантами. Проте найпоширенішим є другий варіант, коли слова запозичуються з іншої мови. Під час розгляду запозичень, враховуються не лише лексичні, але й граматичні та морфосинтаксичні аспекти. Тому всі запозичення можна розділити на дві категорії: лексичні та граматичні. Процес запозичення може пройти двома шляхами: внутрішнім або зовнішнім. У першому випадку обмін відбувається всередині однієї мови, між її різними діалектами чи варіантами. Проте найпоширенішим є другий варіант, коли слова запозичуються з іншої мови. Під час розгляду запозичень, враховуються не лише лексичні, але й граматичні та морфосинтаксичні аспекти. Тому всі

запозичення можна розділити на дві категорії: лексичні та граматичні [2 стор.109-111].

В мовознавстві іспанської мови існують ще два терміни для опису запозичень: “extranjerismos” та “prestaciones”. Перший застосовується, коли йдеться про терміни, які вживаються без будь-яких змін, тобто у вигляді, що їх походження зберігається незмінним. Наприклад, такі слова як “rock”, “pizza”, “clip”, “set”. Другий термін використовується, коли мова йде про запозичення, які, крім самого слова, також вносять в мову нове поняття або концепцію [23].

Іспанська фраза “vamos”, що в перекладі означає "ходімо", пройшла через фонологічно-граматичні та графічні зміни і, у свою чергу, у англійській мові стала відома як дієслово “to vamoose”, інтерпретуючись як "поспішати". Цей вираз часто вживається в імперативних споріднених конструкціях. Однак, оскільки англійська мова вже мала кілька варіантів виразів, що вказують на "ходімо" (наприклад, “let’s go”), зміна значення “vamos” на "поспішати" стала виразною. У цьому контексті "поспішати" передбачає виконання дії без зволікання, миттєво, тоді як вираз "ходімо" лише натякає на поспішність, в результаті чого ми можемо спостерігати звуження значення цієї конструкції [19 стор.250].

Запозичення в іспанській мові можуть бути різноманітними та включати лексичні, фонетичні та граматичні типи (див.мал.1.1). Лексичні запозичення стосуються позичення слів або виразів з інших мов. Наприклад, слово “fútbol” (футбол) від англійського “football”. Це поняття залишається в іспанській мові, але позичене з іншої мови. Фраза “hacer jogging” (бігати) є іншим прикладом лексичного запозичення, де “jogging” з англійської мови використовується в іспанській без перекладу, але з адаптацією до іспанського граматичного правопису. Фонетичні запозичення включають в себе вплив звукових систем інших мов на процес вимови іспанських слів. Наприклад, слово “whisky” (віскі) з англійської мови зберігається в іспанській з аналогічним вимовленням, але з граматичним адаптуванням до іспанської

мови. Фраза “show” (шоу) також вживається в іспанській мові з аналогічним вимовленням і значенням, але з фонетичною адаптацією [24 стор.90].

Граматичні запозичення, як вказано в науковій роботі Колендяк О.В., охоплюють ухвалення граматичних конструкцій, правил та структур з інших мов у синтаксис іспанської мови. Прикладом може бути вживання структури “el fin de semana” (вихідні) з англійської мови, де “fin de semana” дослівно перекладається як "кінець тижня", але вживається як "вихідні" в іспанському контексті. Ще одним прикладом може бути використання слова “parking” (паркінг) у іспанській мові без зміни, але з адаптацією до іспанського граматичного правопису. Усі ці типи запозичень свідчать про багатство інтернаціонального впливу на розвиток іспанської мови, яка стає все більш універсальною і адаптованою до сучасних потреб комунікації [6 стор.74].

Додаток .1.1 Типи запозичень в іспанській мові

Як зазначає Гарбера С.Г., роль запозичень в іспанській мові є важливим аспектом її лексичної та культурної еволюції. Запозичення - це процес, за допомогою якого одна мова або культура позичає слова, вирази, концепції або конструкції з іншої мови чи культури. У разі іспанської мови, яка має багату історію взаємодії з різними культурами та мовами, запозичення відіграє значущу роль у її розвитку та розширенні. Початки іспанської мови, як однієї з романських мов, можна прослідкувати до давніх часів, коли вона виникла в

результаті змішання латинської мови з мовами народів, які мешкали на території Піренейського півострова. З цього часу іспанська постійно еволюціонувала, а також активно позичала слова та вирази з інших мов. Роль запозичень в іспанській мові виявляється у різноманітних сферах. Культурний обмін є одним з найважливіших аспектів цієї ролі. Завдяки запозиченням іспанська мова збагачується новими концепціями, поняттями та ідеями з різних культур, що сприяє її розвитку та адаптації до сучасних реалій [3 стор.26-32].

Таким чином, запозичення в іспанській мові є важливою складовою її лексики. Вони представляють собою слова або вирази, які були позахоплені з інших мов, переважно латинської, арабської та германської. Ці запозичення додають різноманіття та багатство мови, відображаючи культурний та історичний контекст Іспанії та інших країн, де іспанська є офіційною мовою. Вони підтримують міжнародні комунікації та сприяють розвитку мовленнєвих навичок учнів, розширюючи їх лексичний запас та розуміння мовної еволюції.

1.2 Класифікація запозичень в іспанській мові з погляду семантичних аспектів

Запозичення в іспанській мові представляють собою явище, що відображає культурний та історичний контакт з іншими мовами, адже з погляду семантичних аспектів, запозичення можна класифікувати залежно від сфери вживання, а також за характером основного смислового навантаження. Наприклад, слова “fútbol” (футбол) та “computadora” (комп'ютер) є типовими прикладами запозичень з англійської мови. Ці слова використовуються в іспанській мові для позначення конкретних об'єктів, а їх семантичне значення перекладається без змін. Ще одним типом запозичень є терміни, що позначають абстрактні поняття, такі як “estrés” (стрес) чи “globalización” (глобалізація). Ці слова також зберігають своє семантичне навантаження при вживанні в іспанській мові, але вони увійшли в активний

лексикон через культурний вплив інших мов. Деякі запозичення можуть мати зміщене або розширене значення у порівнянні з оригінальним терміном. Наприклад, слово “arte” (мистецтво) у іспанській мові може вживатися ширше, ніж його еквівалент у інших мовах, охоплюючи не лише виразне мистецтво, але й різноманітні форми творчості та виразу (див.дод.1.2) [25].

Додаток 1.2 Класифікація запозичень в іспанській мові з погляду семантичних аспектів

Існують інші мотивації для запозичення слів, що виходять за межі потреби у позначенні нових об'єктів або явищ. Потреба у розрізненні схожих за змістом, але відмінних понять стає ще однією причиною. Наприклад, для відрізнення доповіді від репортажу, або пред'явлення від презентації. Крім того, виникає необхідність спеціалізації термінів у різних сферах або цілях, як, наприклад, “gestión” у перекладі «управління» та “gestión” що має вже інше значення, а саме «менеджмент», або термін “investigación”, що позначає поняття «дослідження» та термін “comercialización”, що вказує на поняття «маркетинг» [26 стор.375].

Тенденція до використання одного слова для позначення цілісного об'єкта, натомість довгих словосполучень, також стає фактором. Наприклад,

“logística” (логістика) замість “sistema de organización de la entrega” (система організації доставки), або “velocista” (спринтер) замість “fondista” (бігун на довгі дистанції). Додатково, наявність запозиченої мови, яка містить в собі професійну або тематичну термінологію, стає причиною для використання іноземних слів, особливо англійської мови, у таких сферах як комп'ютерна технологія та спорт. Ця тенденція також поширюється на словникові одиниці підсистеми мови, що включає представників різних груп і спільнот, таких як богема, електроніка, молодь і музиканти. Зрештою, іноземне слово часто сприймається як естетично приємніше та престижніше, що стимулює його використання. Наприклад, «мерчандайзер» перетворюється на “merchandiser” а «менеджер» - на “manager” [4 стор.134-145].

Існують два основних типи кальок, як ми виявили у роботі Петрова К.С., які збагачують мову: лексичні та семантичні. Лексичні кальки - це слова, які створені за аналогією зі словоутворчою системою іншої мови, але використовуються в межах даної мови. Це можна розглядати як дослівний переклад іншомовного слова. Наприклад, “cientista político” відповідає англійському “political scientist”. Саме через такий дослівний переклад лексичні кальки зустрічаються набагато частіше за інші види кальок. Семантичні кальки виникають тоді, коли слово вживається у новому значенні, запозиченому з іншої мови. Однак, окрім цих двох основних типів кальок, існують і «напівкальки» - слова, що складаються з дослівного перекладу словотвірних елементів двох мов. Семантичні кальки можуть бути паронімічними або не паронімічними. Перші, відомі як «хибні друзі», мають формальну схожість зі словами з іншої мови, що полегшує їх семантичне перенесення. Наприклад, слово “dramático” в іспанській мові, яке має значення «театральний» або «драматичний», все частіше вживається під впливом англійської мови у значенні «радикальний» або «несподіваний» як “drástico”. У другого типу кальок існує лише концептуальна схожість між словами двох мов, але не формальна чи етимологічна. Наприклад, слово

“rascacielos” в іспанській мові відповідає англійському “skyscraper” [13 стор.140-149].

Інша форма запозичення, відома як структурна калька, включає різноманітні види, серед яких можна виділити наступні: дослівна калька, що полягає у буквальному відтворенні кожної морфеми іноземної моделі, наприклад, “baloncesto” з англійської “basket-ball”. У разі вільного перекладу виникає наближена калька, як, наприклад, “augesúbito” з англійського “boom”. Найменш точний варіант іноземної моделі - це вільна або концептуальна калька. Відмінність семантичного запозичення виявляється у тому, що воно не вносить нові лексичні одиниці, а зосереджується на розширенні значення вже існуючих слів у мові, куди вони запозичуються. Наприклад, прикметник “júnior” в іспанській мові та “junior” в англійській мають основне значення «молодший за іншу людину» [20 стор.15-32].

Запозичення, можна класифікувати як власне запозичення та гібридні запозичення, залежно від того, чи відбувається повне або часткове перенесення морфем з іншої мови. Гібридні запозичення відрізняються тим, що в них одна частина слова запозичена, а інша перекладена або вже існує в мові-реципієнті. Наприклад, застосування терміну “teléfono smart” замість “teléfono inteligente” чи “red wifi” замість “red inalámbrica”. Запозичені зсуви можуть розділятися на дві категорії: розширення, що відносяться до семантичних запозичень, та створення, які представляють собою кальки синтаксичних та семантичних структур. У мовній практиці виділяють такі основні групи запозичень з різних мов як [21 стор.85-108]:

- Англіцизми, які є словами або виразами з англійської мови, включені в іспанську мову як частину щоденного спілкування. Приклади англіцизмів у іспанській мові: wifi, marketing, e-mail, fashion, стрімінг, шоу, брендинг.
- Галліцизми, які походять з французької мови і включають слова чи вирази, що активно використовуються у мовній практиці. Приклади галліцизмів у іспанській мові: Café au lait – кава з молоком, rendez-vous – зустріч, á la mode – модний.

- Італійські слова, які адаптовані до іспанської мови і походять від італійської мови. Приклади італійських слів у іспанській мові: pizza, pasta, cappella, alegre, broccoli, cappuccino, graffiti, panini.
- Арабізми, що є словами арабського походження, які увійшли до іспанської мови через історичні зв'язки. Приклади арабізмів у іспанській мові: قطعة، جزر، سوق، بينما، حول، نأمل، شطرنج (шахи, сподіваюся, навколо, поки, ринок, морква, фігура).
- Германізми, які походять з німецької мови та були включені до іспанської мови. Приклади германізмів у іспанській мові: Spargel, Herr, Anglosaxon, Diesel, Kitsch.

Дані запозичення, як вказано в роботі Арцишевська О.Р., активно використовуються в різних сферах життя, таких як музика, гастрономія, технології тощо, що свідчить про багатогранність мовної культури та її відкритість до впливу інших мовних традицій. Науковці розподіляють запозичення за трьома елементами: структура, форма та значення. Іншими словами, це може бути комбінація двох структурно-семантичних або структурно-формальних елементів та трьох інших елементів [1 стор.108-111].

Таким чином, результаті дослідження класифікації запозичень в іспанській мові з погляду семантичних аспектів можна зробити висновок, що цей процес є складним і має різноманітні аспекти. Запозичення можуть відображати різні сфери життя, культурні впливи та інші фактори, що впливають на мовну еволюцію. Розуміння семантичних аспектів допомагає краще вивчати та розкривати особливості іспанської мови та її взаємозв'язок з іншими культурами і мовами.

1.3 Сучасні тенденції та особливості використання запозичень в іспанській мові

Сучасні тенденції та особливості використання запозичень в іспанській мові відображають комплексний характер взаємодії мовних систем та

культурних контекстів, як вказує Дядя В.М., запозичення є невід’ємною частиною процесів мовної еволюції та взаємодії між різними мовами. У сучасній іспанській мові спостерігається значна кількість запозичень з інших мов, що відображає динаміку культурного обміну та вплив зовнішніх факторів на мовний розвиток. Однією з особливостей використання запозичень в іспанській мові є їх різноманітність та мультикультурний характер. Іспанська мова взаємодіє з різними мовами та культурами через історичні, соціальні та економічні контакти. Такі взаємодії призводять до використання слів та концепцій інших мов у мові отримувача. Зокрема, іспанська мова активно використовує запозичення з англійської мови у сферах науки, технологій, бізнесу тощо, що відображає домінуючу роль англійської як мови міжнародного спілкування [5 стор.18-24].

Запозичення в іспанській мові також відображають зміни в мовній практиці та сприйнятті соціокультурних явищ. Вони можуть відігравати роль у формуванні нових концепцій, ідей та моделей мислення у мовному співтоваристві. При цьому, важливо враховувати контекст вживання запозичень та їхню відповідність мовним нормам та стилістичним вимогам [7 стор 62-64].

Наприклад, слід звернути увагу на приклади слів із словника романських мов, які є спільними у жителів Західної Європи, а саме: Іспанська: “casa” (будинок), “comida” (їжа), “perro” (собака), “trabajo” (робота). Французька: “maison” (будинок), “nourriture” (їжа), “chien” (собака), “travail” (робота). Португальська: “casa” (будинок), “comida” (їжа), “cão” (собака), “trabalho” (робота). Італійська: “casa” (будинок), “cibo” (їжа), “cane” (собака), “lavoro” (робота). Каталонська: “casa” (будинок), “menjar” (їжа), “gos” (собака), “treball” (робота). Галицька: “casa” (будинок), “comida” (їжа), “can” (собака), “traballo” (робота) [30].

Дані приклади вказують на наявність спільних латинських коренів у багатьох словах, але вони можуть мати відмінності в кожній мові. Наприклад, іспанське слово “comida” та португальське “comida” означають однакове –

«їжа», але вони мають нюанси у вживанні та вимові. Латинська, яка була народною мовою та використовувалася для повсякденного спілкування в Римській імперії, історично відіграла важливу роль у формуванні словникового складу іспанської мови. Розуміння лексичного впливу латинської мови на іспанську допомагає краще розуміти саму іспанську мову у всіх її аспектах [14 стор.221-224].

Ми також розглянули приклади розуміння лексичного впливу латинської мови на іспанську, серед яких ми можемо зазначити: назви днів тижня: іспанські назви днів тижня у своєму корінні походять від латинських термінів. Наприклад, «четвер» від “Jovis die” (день Юпітера), а «п'ятниця» від “dies Veneris” (день Венери). Назви частин тіла: чимало термінів, які пов'язані з частинами тіла, також мають латинське походження. Наприклад, «мозок» від латинського “cerebrum”, «серце» від “cor”, «рука» від “manus”, «стопа» від “pes”, «очі» від “oculi” тощо. Назви кольорів у іспанській мові часто мають латинський корінь. Наприклад, «червоний» від “rubeus”, «білий» від “albus”, «зелений» від “viridis”, «блакитний» від “caeruleus” тощо [28 стор.149-169].

Багато технічних термінів у іспанській мові також запозичені з латинської. Наприклад, «астрономія» від «astronomia», «медицина» від “medicine”, «архітектура» від “architectura” тощо. Багато термінів, пов'язаних з релігією, також мають латинське коріння, що пояснюється впливом римсько-католицької церкви. Наприклад, «християнство» від “christianus”, «Бог» від “Deus”, «зобов'язання» від “obligatio” тощо. Латинська мова є важливою для правової термінології в іспанській мові. Наприклад, «закон» від “lex”, «право» від “directus”, «суд» від “iudicatus” тощо. У музичній сфері також існують терміни з латинським корінням. Наприклад, «мелодія» від “melodia”, «ритм» від “rhythmus”, «приспів» від “chorus” тощо [27 стор.47-72].

Англіцизми, які є словами або виразами, запозиченими з англійської мови в інші мови, включаючи іспанську, стають все більш поширеними через

зростання міжнародних відносин та популярність англійської мови [10 стор.254-261]. Ось кілька прикладів таких англіцизмів [8 стор.223-232]:

- «Ок» — це загальний вислів, який укладає узгодження чи згоду на запитання чи твердження. Наприклад, “¿Está bien?” – “Está bien”.

- «Маркетинг» — поняття, що походить з англійської мови та використовується в іспанській мові для опису стратегії продажів чи реклами. Наприклад, “Mercado europeo de productos artísticos” — «європейський ринок художніх виробів».

- «Шопінг» — слово, яке описує процес покупок у магазині. Наприклад, “Ayer fuimos de compras” — «Ми вчора ходили по магазинах».

- «Хобі» — термін для опису захоплення чи діяльності. Наприклад, “Mi hobby es tejer” — «Моє захоплення це в’язати спицями».

- «Брендинг» — поняття, що використовується для опису процесу формування іміджу та репутації бренду. Наприклад, “La campaña publicitaria pretende mejorar la imagen de marca” — «Реклама кампанія спрямована на покращення брендингу».

- «Реаліті-шоу» — термін для програм телебачення, що описують події реального життя. Наприклад, “Los reality shows son muy populares en España” - «Реаліті-шоу є дуже популярними в іспанській мові».

- «Коучинг» — практика навчання та розвитку особистості. Наприклад, “El coaching es una forma estupenda de mejorar tus habilidades al volante” - «Коучинг — чудовий спосіб покращити свої навички водіння».

Запозичення з французької мови в інші мови, включаючи іспанську, є явищем, що має важливе місце в лінгвістиці. Ці слова та вирази, відомі як галліцизми, набули популярності в період імперії Наполеона та зростання впливу французької культури в різних сферах. Наприклад, слово “tienda” у іспанській мові використовується для опису магазину взуття, одягу та аксесуарів, як у реченні: “Compré un par de zapatos nuevos en una boutique” [17 стор.15-16].

Також українською мовою це можна виразити як «Я купив нову пару взуття в магазині бутіків». Другий приклад - вживання в іспанській мові виразу “*déjà vu*”, що описує відчуття повторення ситуації або розуміння подій, як у реченні: “*Se siente como un déjà vu*”, що можна перекласти як «Це здається мені дежавю». Таким чином, галліцизми в іспанській мові відображають широкий спектр сфер від моди та кулінарії до психології та міжнародних відносин.

Запозичення, також відомі як *galicismos*, є важливою складовою іспанської мови, відображаючи широкий вплив французької культури та інших мовних традицій [6]. Однією зі сучасних тенденцій у використанні запозичень є активне використання французьких слів у різних сферах життя і комунікації. Проте, це викликає деякі особливості та відмінності у їхньому вживанні порівняно з оригінальними термінами. Ми можемо навести декілька прикладів таких запозичень, а саме: “*Rendez-vous*” - французьке слово для позначення зустрічі. У іспанській мові для цього використовується термін “*cita*”. Наприклад, “*Mañana tengo cita con el médico*”. - «У мене завтра прийом у лікаря» [9 стор.374-382].

В той же час термін “*Lingerie*” є французький та використовується для позначення жіночої білизни. У іспанській мові для цього використовується вираз “*ropa interior*”. Наприклад, “*Mi hermana me compró ropa interior rosa nueva*” - «Моя сестра купила мені нову нижню білизну рожевого кольору». В той же час слово “*danse classique*” - французьке слово для опису виду танцю. У іспанській мові також вживається термін “*ballet*”. Наприклад, “*Voy al ballet esta noche*”. На противагу цьому слово “*Parfums*” - французький термін для духів, однак в іспанській мові для цього вживається слово “*perfume*”. Для прикладу в реченні: “*Ayer compré un nuevo perfume*” що перекладається як «Я купив вчора нові парфуми» [1 стор.108-111].

Важливим прикладом є також запозичене слово з французької мови “*Éclair*”, що позначене для найменування тістечка з кремом в середині. В іспанській мові для цього вживається слово «*eclair*». Наприклад, у реченні:

“Compré eclairs de postre” - «Я купив еклери на десерт». Французькі запозичення у іспанській мові відображають багатогранність культурних, літературних, кулінарних та мистецьких зв'язків між цими двома країнами. Дані слова та вирази стають не лише частиною лексичного запасу іспанської мови, але й відображають вплив італійської культури та традицій на іспаномовні спільноти [26 стор.375].

Одним з основних джерел запозичень для іспанської мови є німецька мова. Німецькі запозичення надали іспанській мові нові терміни, особливо у сфері науки, технологій та промисловості. Наприклад, слова “blitz” (грим), “kitsch” (кіч), “angst” (страх) та “rucksack” (рюкзак) стали часто вживаними в іспанській мові, особливо серед молоді та освічених верств населення. Ці запозичення розширили лексичний обсяг іспанської мови та збагатили її виразний потенціал [2 стор.109-111].

Ще одним значним джерелом запозичень для іспанської мови є арабська мова. Під час арабського владарювання в Іспанії протягом багатьох століть іспанська мова значно вплинула на арабську. Через це багато арабських слів та виразів увійшли до іспанської мови. Наприклад, слова “azúcar” (цукор), “aceite” (олія), “almohada” (подушка) та “alfombra” (ковер) походять від арабських коренів. Ці запозичення досить поширені і використовуються в повсякденному мовленні, а також в офіційній та науковій лексиці. Запозичення з інших мов також відображають вплив глобалізації на іспанську мову. Наприклад, слова та вирази з англійської мови стають все більш поширеними в іспанському мовленні, особливо в сфері інформаційних технологій та інтернету. Слова “internet”, “software”, “email” та “smartphone” стали загальноприйнятими в іспанській мові, що відображає сучасні технологічні та культурні тенденції [15 стор.108-115].

Таким чином, запозичення з різних мов мають значний вплив на розвиток іспанської мови, розширюючи її лексичний запас та збагачуючи її культурний контекст. Використання цих запозичень в іспанській мові

відображає процеси культурного обміну та взаємодії між різними народами та мовами, що відбуваються в сучасному світі.

Висновок до розділу 1

У даному розділі досліджено такі теоретичні аспекти характеристики та класифікації запозичень в іспанській мові як: семантичні граматичні та фонологічні. Аналізуючи різноманітні аспекти цього явища, було виявлено, що запозичення в іспанську мову відіграють важливу роль у її еволюції та розбудові. Вони є не тільки свідченням культурного впливу, а й збагачують лексичний склад мови, розширюючи її можливості виразності й комунікації.

Досліджено різноманітні підходи до класифікації запозичень за походженням, функціональним призначенням та іншими параметрами. Це дозволило зробити висновок про складність і мінливість явища запозичення в іспанській мові, а також підкреслити необхідність подальших досліджень у цьому напрямку.

Таким чином, розділ виявився важливим етапом у розумінні ролі та значення запозичень в іспанській мові, а також спробою систематизувати та узагальнити наявні знання про це явище. Результати дослідження можуть бути корисними для подальшого вивчення іспанської мови, а також для розробки методів її викладання та вивчення.

РОЗДІЛ 2. ПРАКТИЧНИЙ АСПЕКТ ВИВЧЕННЯ ТА ЗАСТОСУВАННЯ ЗАПОЗИЧЕНЬ В ІСПАНСЬКІЙ МОВІ

2.1 Аналіз ролі запозичень у побуті та культурному контексті іспанськомовних країн (Іспанія, Венесуела, Аргентина)

Аналіз ролі запозичень в іспанській мові в побуті та культурному контексті іспанськомовних країн є важливим аспектом дослідження, оскільки вони відображають взаємодію між мовою та культурою, а також вплив інших мов на іспанську. Запозичення в іспанській мові відображають багатоаспектну природу її розвитку і взаємодію з іншими культурами та мовами. Іспанська мова має давню історію взаємодії з іншими культурами, що відобразилося у формуванні її лексики, фонетики та граматики. Одним з ключових аспектів дослідження ролі запозичень в іспанській мові є їхнє значення в побуті та культурному житті іспаномовних країн. Запозичення з інших мов не лише збагачують словниковий запас, але й відображають культурні зв'язки та взаємовплив. Наприклад, в іспанській мові можна зустріти багато слів, які були запозичені з арабської мови внаслідок ісламського панування в Іспанії в середньовіччі. З іншого боку, іспанська мова також вплинула на багато інших мов, зокрема в Латинській Америці. Запозичення з іспанської мови стали невід'ємною частиною лексики таких мов, як наваженська, гуарані, тагалог та інші. Крім того, іспанська мова має активний процес запозичення з англійської мови, що відображає вплив англійської мови на культуру та технології. Це означає, що іспанська мова постійно змінюється та адаптується під впливом нових технологій, наукових досягнень та культурних тенденцій [16 стор.302-307].

Запозичення в іспанській мові мають значний вплив на щоденне спілкування та побут населення іспаномовних країн. Наприклад, англійські запозичення, такі як “bar” (бар), “fútbol” (футбол), “club” (клуб), стали неодмінною частиною мовленнєвої практики, що відображає популярність та вплив англійської мови на культуру. Це можна побачити також в іспанській мові кіно

та музики. Наприклад, слово “director” (режисер) чи “actor” (актор) використовується в мові, щоб описати ключових учасників в кіноіндустрії. Крім того, іспанці часто вживають англійські слова у галузі технологій, наприклад, “internet” (інтернет) або “smartphone” (смартфон). У культурному контексті іспанськомовних країн запозичення також відіграють важливу роль у відтворенні та трансформації культурних цінностей. Наприклад, в іспанській кухні можна помітити вплив італійської кухні через слова “pizza” (піца), “pasta” (паста) та інші, що свідчить про культурний обмін між країнами та взаємодію між кулінарними традиціями [10 стор.254-261].

Іспанія, як країна з багатою історією та культурою, має значний вплив різних цивілізацій на її мову. Наприклад, після арабської окупації в Середньовіччі, іспанська мова збагатилася великою кількістю арабських слів, які стали невід'ємною частиною її лексики. Слова, такі як “aranjuez” та «alcazar», є яскравими прикладами цього впливу і використовуються в повсякденному житті іспанською мовою. Крім того, іспанська мова взяла на узбережжі заснованою на арабській мові культурною наслідковість інших арабських слів, таких як “الخليج” (з арабської - захват), яке походить від слова “al-hubz”, що означає місце захоплення. Ці запозичення збереглися і до сьогодення, і є не лише частиною мови, але й культурної спадщини Іспанії. Додатково, іспанська мова також отримала вплив від інших мов, зокрема латинської, грецької та французької. Наприклад, слово “caballo” (лоша) походить від латинського “caballus”, а гастрономія - від грецького “gastronomía”. Крім того, після контакту з колоніальними націями, такими як народи Південної Америки, до іспанської мови було запозичено багато слів. Наприклад, слова “tomate”, “aguacate” та “chile” походять від назв рослин або продуктів, які були поширені у цих регіонах. Крім того, в іспанській мові можна відзначити також вплив італійської культури, зокрема у гастрономічному секторі. Слова, як “pasta” (паста), “pancetta” (панчета) та “corredor” (корридор), походять із італійської мови та свідчать про культурний обмін між країнами [11 стор.124-127].

В той час в Венесуелі використання запозичень в мовленні також є важливим аспектом її культурного життя. Країна має багату історію взаємодії з іншими латиноамериканськими країнами, а також з країнами Європи та Африки, що відображається у використанні різноманітних мовних елементів у її лексиці. У центральних районах Піренейського півострова, характеризуючись морфосинтаксично, кастильська мова часто проявляє “leísmo”. Серед місцевих мовців “laísmo” (лаїцизм) проявляється у тому, що займенники “le” та “les”, які виступають у ролі непрямого об'єкта, змінюють свою форму на жіночий рід: “la”, “las” [21 стор.85-108]:

“Cógela la cartera, la dices que venga замість Cógele la cartera, le dices que venga” [La Nación 31.03.2024].

Наприклад, іспанські запозичення, такі як “arepa” (арепа) та “colonia” (колонія), є показниками культурного впливу історично пов'язаних країн, таких як Колумбія та Іспанія. Крім того, африканські мовні елементи, такі як “baracoa” (баракоа) чи “mambo” (мамбо), що походять з мов народів, які були привезені у Венесуелу в рамках торгових та колоніальних стосунків, також збагачують лексичний апарат мови. Також важливими є запозичення з мов інших культур, які вплинули на розвиток мови. Наприклад, в англійській мові багато слів походять з латинської, французької та грецької мов. Ось декілька прикладів: “Latte” (лате) - це італійське слово, що означає - молоко, але вживається в англійській мові для позначення кавового напою, приготованого на основі еспресо та молока. “Cliché” (кліше) - це французьке слово, яке вживається в англійській мові для позначення фрази або ідеї, яка втратила свою оригінальність або стала банальною через часте вживання. “Democracy” (демократія) - слово, яке походить з грецької мови (demokratia) і означає систему управління, де влада належить народу або його представникам. У культурному контексті Венесуели, запозичення не тільки відображають мовний вплив інших культур, але й підтримують розмаїтість культурних виразів та сприяють формуванню унікального ідентичного ландшафту країни.

Таким чином, вони стають не тільки засобом комунікації, але й символом культурного розмаїття та історичної спадщини Венесуели [12 стор.181-186].

В той же час Аргентина, як країна з багатою культурною спадщиною, має свої особливості у використанні запозичень у мовленні та культурі. Ця країна була впливована різними культурами, зокрема іспанською та італійською, що відобразилося у її лексиконі. Іспанські запозичення в аргентинській мові, такі як “pasta” (паста), “pancetta” (панчета) та “corredor” (коредор), є прикладами впливу італійської культури на аргентинське суспільство. Крім того, інші запозичення з різних мов, такі як “fútbol” (футбол) з англійської та “tango” (танго) з африканських мов, показують різноманітність культурного спадку в країні. Слід розглянути деякі приклади ілюстративного матеріалу, який входить в медіапростір Аргентини [5 стор.18-24]:

1) *Luego de dos arreglos, uno en el 2013 y otro en el 2016, la vereda de la rotonda ubicada en la costanera sur volvió a evidenciar quebraduras y un pequeño hundimiento [El Litoral, 21.11.2021].*

2) *La noche de este domingo, reportaron a un joven de aproximadamente 25 años sin vida sobre el andador Francisco Encal en la colonia Salamanca Villa 400 de esta ciudad [El Sol de Salamanca, 15.11.2021].*

3) *Por norma, usted deberá pagar el arreglo del andén frente a su casa [El Tiempo, 01.11.2021].*

4) *Lote o casa que se convirtiera en parqueadero se le regalaban 10 años de exención de impuestos [El Espectador, 17.09.2009].*

5) *Juntar la cantidad de dinero necesaria para dar el enganche de nuestro primer departamento es esencial para obtener el financiamiento deseado, ya sea por medio del banco o de otras instituciones, no obstante, este suele ser un desembolso bastante grande [IDC-Online, 19.11.2021].*

6) *Recordó que con el municipio llegaron a varios acuerdos, entre ellos el pago de la renta del predio por un año, un apoyo para la reconstrucción de sus*

puestos en el nuevo predioy recientemente se les entregó unas vitrinas [El Sol de Salamanca, 11.09.2017].

В Аргентині є свої особливості мовлення, яке відоме як “español rioplatense”, що є унікальним варіантом латиноамериканської іспанської мови. Назва цього діалекту пов'язана з територіальними особливостями, а саме з річкою Ріо-де-ла-Плата, від якої він отримав свою назву. Це іспанське говоріння суттєво трансформувалося під впливом переселення корінних жителів Південної Італії, які прибули в Південну Америку під час міграційних хвиль. Однією з особливостей аргентинського діалекту є “voseo”, що передбачає використання форми “vos” замість традиційного “tú” (ти) у вживанні особистих займенників. Це має вплив на правила кон'югації дієслів та створює своєрідний стиль мовлення. Багато слів у латиноамериканському іспанському відсутні у кастильській мові, і навпаки. Наприклад, звичайне іспанське слово «машина» у Латинській Америці зазвичай замінюється на “carro”, а «окуляри» в Перу і Еквадорі частіше називаються “anteojos”. Також, у Колумбії слово «картопля» вимовляється як “papa”, а не як “patata”, як у кастильському іспанському. Існує безліч подібних випадків, які свідчать про мовні відмінності між латиноамериканськими варіантами іспанської мови та її кастильським варіантом. У культурному контексті Аргентини, запозичення відображають не лише мовні впливи, але й культурні традиції та цінності. Наприклад, слова, пов'язані з танцем та музикою, такі як “tango” (танго) та “bandoneón” (бандонеон), є символами аргентинської культури та використовуються як засоби вираження національної ідентичності [20 стор.15-32].

Запозичення у мові є невід'ємною частиною культурного життя іспанськомовних країн і відображають багатий історичний та культурний спадок цих націй. У Іспанії, запозичення підтримують культурний розвиток та співіснування різних культурних впливів, таких як арабський та італійський. Венесуела, у свою чергу, відображає мовний розмаїття і вплив латиноамериканських, європейських та африканських культур на її лексикон.

Аргентина, з історичними зв'язками з Італією та іншими країнами, демонструє багатство мовних та культурних елементів, що відображаються у її мовленні та житті. Запозичення не лише збагачують мову, але й підтримують культурний обмін, сприяючи розмаїттю та взаємодії між різними культурами. Вони є символами культурного розмаїття та історичної спадщини іспанськомовних країн, підтверджуючи їхню унікальність і важливість у світовому культурному контексті [27 стор.47-72].

Таким чином, аналіз ролі запозичень у побуті та культурному контексті іспаномовних країн, таких як Іспанія, Венесуела та Аргентина, виявив, що ці елементи відображають багатство та різноманіття культурних впливів, що притаманні цим регіонам. Запозичення з інших мов та культур, особливо з арабської, індігенних народів та інших європейських країн, збагачують лексикон та виражальні можливості іспанської мови. Це відображається як у повсякденному мовленні, так і в мистецтві, літературі та культурних традиціях. Запозичення сприяють культурному обміну та взаєморозумінню, розширюючи горизонти спілкування та сприяючи формуванню унікального культурного образу кожної з цих країн.

2.2 Аналіз сучасних іспаномовних текстів та ідентифікація запозичень

Для розуміння практичних аспектів вивчення та використання запозичень в іспанській мові, важливо аналізувати сучасні іспанські тексти та виявляти запозичення. Задля аналізу ми обрали книгу “El Tiempo Entre Costuras” Марії Дуеньяс і проаналізували сторінки з 50 по 55 для ідентифікації запозичених слів. Ідентифікація запозиченого слова:

Термін “Internet”: На сторінці 51 слово “Internet” (En Internet) вжито без перекладу, що вказує на його статус запозичення в іспанській мові з англійської мови. В іспанській мові, слово “Internet” є загальноживаним терміном, що позначає всесвітню мережу комп'ютерів. Це слово є яскравим прикладом запозичення з англійської мови, яке стало невід'ємною частиною іспанської лексики, особливо в контексті технологій та інформаційного

суспільства. Такі запозичення відображають вплив глобалізації та поширення англійської мови як мови комунікації на міжнародному рівні. Слово “marketing”: На стор. 53 слово “marketing” є ще одним запозиченням, використаним у тексті, яке також походить від англійської мови. Слід зауважити, що даний термін у книзі не перекладається. В той же час термін “manager”: На сторінці 55 згадується “manager” як запозичення в контексті управління бізнесом, також являє собою запозичення з англійської мови. Термін “email”: Інше технологічне запозичення, “email”, вживається на сторінці 52 без перекладу.

Проте “showroom”: Цей термін, запозичений з англійської мови, зустрічається на сторінці 50 у контексті моди та дизайну. В той же час слово “fashion”: Хоча це слово не є виключно запозиченням, його часте використання в іспанських текстах свідчить про запозичення з англійської мови у сфері моди та тенденцій. Проте “blog”: Слово “blog”, що зустрічається на сторінці 54, вживається в оригінальній формі як запозичення. Термін “smartphone”: На сторінці 51 термін “smartphone” вживається без змін, що свідчить про його статус запозичення [8 стор.223-232].

Під час аналізу “El Tiempo Entre Costuras” було виявлено кілька запозичень з англійської мови, пов'язаних насамперед з технологіями, бізнесом і сучасними тенденціями. Ці запозичення демонструють практичний аспект включення іноземної лексики в іспанську мову, відображаючи динамічний характер мовної еволюції в глобалізованому світі та поширення культурного впливу між народами. Це явище, відоме як «інглізація», відбивається в лексиці, граматиці та навіть в менталітеті спілкування. На перший погляд, це може викликати обурення серед тих, хто стурбований збереженням мовної чистоти та ідентичності. Однак, існує й інша перспектива, що підкреслює багатство й гнучкість мови, яка завжди відкрита для новацій та адаптації. У цьому контексті запозичення з англійської мови в іспанській не лише розширюють лексичний арсенал мови, а й свідчать про

зміну менталітету суспільства, що відображається у сприйнятті світу, в тому числі й через призму технологій та глобальних тенденцій.

2.3 Методи навчання та використання запозичень у навчальному процесі

У сфері вивчення та практичного застосування мови запозичення відіграє вирішальну роль у збагаченні словникового запасу та сприянні комунікації через мовні кордони. Викладання та ефективне використання запозичень вимагає стратегічного підходу, який відповідає сучасній педагогічній практиці та лінгвістичній еволюції. Один з ефективних методів передбачає введення запозичень у відповідному контексті, наприклад, у тематичних блоках або реальних життєвих сценаріях. Такий підхід допомагає учням зрозуміти значення та вживання запозичень природним чином, сприяючи глибшому розумінню їхнього застосування у повсякденному спілкуванні. Наприклад, включення запозичень, пов'язаних з технологіями, в урок з цифрової грамотності забезпечує контекст і релевантність, допомагаючи учням запам'ятовувати і ефективно використовувати ці терміни [22].

Інтеграція наочних посібників, мультимедійних ресурсів та інтерактивних інструментів може значно покращити вивчення запозичених слів. Використання зображень, відео та онлайн-платформ, які демонструють запозичені слова в автентичних контекстах, не лише посилює їхнє значення, але й залучає учнів через мультисенсорний досвід. Інтерактивні вправи, вікторини та ігри на основі запозичених слів сприяють активній участі учнів та кращому запам'ятовуванню матеріалу. Проведення порівнянь між запозиченими словами та їхніми еквівалентами в рідній мові учнів або інших мовах, з якими вони знайомі, може сприяти розумінню та запам'ятовуванню. Виділення подібностей та відмінностей у вимові, написанні та вживанні може допомогти подолати розрив між знайомою та новою лексикою, роблячи процес навчання більш доступним та цікавим [2 стор.109-111].

Дослідження культурного походження та значення запозичених слів додає глибини до процесу навчання. Заглиблюючись в історичний контекст та еволюцію запозичень, учні не лише розширюють свій словниковий запас, але й отримують уявлення про культурний обмін та мовне розмаїття. Включення культурних елементів через літературу, музику та фільми, що містять запозичені слова, збагачує навчальний процес і сприяє глибшому розумінню мовного розмаїття. Використання цифрових ресурсів, таких як онлайн-словники, додатки для вивчення мови та віртуальні спільноти, надає учням миттєвий доступ до величезного сховища запозичених слів та їх використання. Інтерактивні платформи з аудіо-вимовами, прикладами речень і користувацьким контентом дозволяють учням вивчати і практикувати запозичені слова в динамічному і захоплюючому середовищі, сприяючи безперервному навчанню і залученню.

Загалом, поєднання контекстного навчання, наочних посібників, порівняльного аналізу, культурних знань та цифрових ресурсів оптимізує викладання та використання запозичень, роблячи процес навчання більш ефективним, цікавим та релевантним до реальних сценаріїв спілкування.

Порівнюючи старі та нові іспанські словники, можна помітити значні відмінності у змісті, форматі та лінгвістичній еволюції. Розглянемо традиційний друкований словник іспанської мови початку 20 століття та порівняємо його з сучасним онлайн-словником іспанської мови [1 стор.108-111].

Старий словник іспанської мови (початок 20 століття): Наголос на традиційній лексиці та літературному вживанні. Обмежене включення запозичень і сучасних термінів, що відображає тогочасний мовний стан. Посібник з вимови може бути обмеженим або взагалі відсутнім, оскільки більше покладається на обізнаність читача з іспанською фонетикою. Відображає лінгвістичні норми та конвенції, поширені в той період, з мінімальним впливом глобалізації та технологічного прогресу.

Новітній словник іспанської мови (сучасна онлайн-версія): Всебічне охоплення сучасної лексики, включаючи запозичення, неологізми та сленгові терміни, що відображають сучасні мовні тенденції. Інтерактивні функції, такі як аудіо вимови, приклади речень та примітки до вживання, покращують розуміння та вживання слів. Динамічні оновлення та доповнення, що відображають еволюцію використання мови та включають матеріали від носіїв мови та лінгвістичних експертів. Інтеграція мультимедійних елементів, таких як зображення, відео та посилання на відповідні ресурси, збагачує навчальний процес. Доступність на різних пристроях і платформах забезпечує безперешкодний доступ до лінгвістичної інформації на ходу.

Запозичення в новітньому словнику іспанської мови:

1.Комп'ютерна технологія:

- Ordenador (з англ. computer) - комп'ютер
- Red social (з англ. social network) - соціальна мережа
- Correo electrónico (з англ. email) - електронна пошта

2.Кулінарія:

- Hamburger (з англ. hamburger) - гамбургер
- Sushi (з яп. sushi) - суші
- Té matcha (з яп. matcha) - матча (зелений чай)

3.Мода та стиль:

- Jeans (з англ. jeans) - джинси
- Sneakers (з англ. sneakers) - кеди, кросівки
- Trendy (з англ. trendy) - модний, стильний

4.Медіа та розваги:

- Reality show (з англ. reality show) - реаліті-шоу
- Streaming (з англ. streaming) - стрімінг
- Fanfiction (з англ. fanfiction) - фанфік

5.Медицина та здоров'я:

- Dieta detox (з англ. detox diet) - детокс-дієта

- Botox (з англ. Botox) - ботокс
- Antioxidante (з англ. antioxidant) - антиоксидант

6.Бізнес та фінанси:

- Startup (з англ. startup) - стартап
- Freelancer (з англ. freelancer) - фрілансер
- Marketing digital (з англ. digital marketing) - цифровий маркетинг

Даний порівняльний аналіз підкреслює важливість адаптації навчальних та довідкових ресурсів для вивчення мови до сучасних мовних тенденцій і культурної динаміки, що забезпечує актуальність та ефективність у навчанні та використанні мови. Сучасне середовище змінюється зі швидкістю світла, а разом з ним змінюються й мовні преференції та способи спілкування. Вимоги до навчальних матеріалів та ресурсів для вивчення мови не залишаються осторонь цієї динаміки. Нові слова, фразеологізми, термінологія з'являються щодня, відображаючи змінюючийся світ і суспільство. Тому важливо, щоб навчальні програми та матеріали постійно оновлювалися, адаптувалися до цих змін [2 стор.109-111].

Більше того, різноманітність культур і мовних груп вимагає гнучкості в підходах до вивчення мови. Що працює для однієї групи людей або для певного регіону, може бути непідходящим для іншої. Тому розробники навчальних ресурсів повинні враховувати цю різноманітність та намагатися створювати матеріали, які будуть доступні і зрозумілі для широкого кола користувачів. Нарешті, у світі, де мовна технологія зростає важливістю, але зберігає виклики, пов'язані з перекладом, розпізнаванням мови та іншими аспектами, потрібно інтегрувати ці технології у навчальний процес. Використання мовних програмних інструментів може полегшити процес вивчення мови та розширити доступ до навчальних ресурсів.

Отже, адаптація навчальних та довідкових ресурсів для вивчення мови до сучасних мовних тенденцій і культурної динаміки є не лише важливою,

але й необхідною для забезпечення ефективного та актуального навчання та використання мови в сучасному світі.

Висновок до розділу 2

У даному розділі ми розглянули практичний аспект вивчення та застосування запозичень в іспанській мові. Виявлено, що запозичення є важливою складовою мовного процесу, особливо в сучасному світі, де культурні контакти між різними народами зростають швидко. Основними джерелами запозичень для іспанської мови є арабська, англійська, французька та інші мови.

Запозичення в іспанській мові мають значний практичний вплив у різних сферах життя, зокрема у лексиці, граматиці, технічному та науковому розвитку. Вивчення цього аспекту сприяє розширенню словникового запасу, розвитку культурного розуміння та сприяє лінгвістичній гнучкості. Крім того, вивчення запозичень допомагає студентам іноземної мови краще розуміти механізми формування мови та збагачує їхнє мовленнєве вміння. Такий підхід дозволяє студентам легше адаптуватися до різних комунікаційних ситуацій і розуміти субтільні відтінки мови.

Отже, практичний аспект вивчення та застосування запозичень в іспанській мові має велике значення як для студентів, що вивчають іспанську мову, так і для всіх, хто цікавиться мовознавством та культурою.

ВИСНОВКИ

У даній курсовій роботі була проведена детальна характеристика та класифікація запозичень в іспанській мові. Дослідження показало, що запозичення є важливою складовою лексичного складу будь-якої мови, особливо мови, яка має багату історію взаємодії з іншими культурами, як іспанська. Запозичення в іспанській мові виникають з різних джерел, таких як інші мови, зокрема латинська, арабська, грецька, французька, англійська та інші. Це відбувається через історичні події, такі як завоювання, торгівля та культурний обмін. Слова, що були запозичені, можуть мати різні рівні вживання та ступені адаптації до іспанської мови. Деякі слова залишилися майже незмінними від свого походження, тоді як інші пройшли значну фонетичну та граматичну адаптацію.

Класифікація запозичень в іспанській мові може бути здійснена за різними критеріями, включаючи за походженням, сферою вживання, частотою вживання та іншими факторами. Наприклад, слова, запозичені з латинської мови, можуть становити значну частину іспанського лексикону та використовуватися в освітніх та наукових контекстах, тоді як слова, запозичені з арабської мови, можуть бути пов'язані з сферою кулінарії та архітектури.

Перш за все, було встановлено, що запозичення в іспанській мові можна класифікувати за джерелом їхнього походження. Зокрема, запозичення можуть бути індоєвропейського, романського, арабського, африканського, американського та інших походжень. Кожен з цих типів запозичень вносить свій унікальний внесок у лексичний фонд іспанської мови та відображає історичні, культурні та соціальні контексти, в яких вони були запозичені. Далі, запозичення можна класифікувати за ступенем адаптації до системи іспанської мови. Деякі запозичення зберігають свою оригінальну форму та значення, тоді як інші піддаються асиміляції та адаптації до граматики та фонетики іспанської мови.

Також було виявлено, що запозичення в іспанській мові мають значний вплив на її лексичний розвиток та різноманітність, адже вони збагачують мову новими словами, концепціями та виразами, які відображають культурний обмін та взаємодію з іншими мовами та культурами. Загалом, дослідження запозичень в іспанській мові є важливим для кращого розуміння її лексичної структури та культурного контексту. Це також може бути корисним для лінгвістів, перекладачів, викладачів іспанської мови та всіх, хто цікавиться міжкультурними взаємодіями та етимологією слів.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Арцишевська, О. Р. Феномен мовного бар'єра на прикладі вивчення іспанської мови. Закарпатські філологічні студії. Ужгород: Видавничий дім «Гельветика», 2018. Т. 1№Вип. 7. С. 108–111.
2. Ваніна Г. В. Особливості фразеологічного фонду іспанської мови з топонімічним компонентом. *Нова філологія*. 2013. № 57. С. 109-111. Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Novfil_2013_57_32.
3. Гарбера С. Г. Прагматично-функційні аспекти іспанського молодіжного сленгу. *Вісник прикарпатського національного університету*. №1. 2023. С.26-32 <https://doi.org/10.32782/fohium/2023.1.4>
4. Дель Гаудіо С. Іспанізми в українській мові з урахуванням східнослов'янського контексту. *Актуальні проблеми української лінгвістики: теорія і практика*. 2016. Вип. 33. С. 134-145. Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/UJRN/apyl_2016_33_13.
5. Дядя В. Н. Лексико-граматичні особливості утворення неологізмів (на матеріалі іспанської преси). *Вісник Дніпропетровського університету*. Серія: Мовознавство. 2017. Т. 25, вип. 23(1). С. 18-24. Режим доступу: [http://nbuv.gov.ua/UJRN/vdumo_2017_25_23\(1\)_6](http://nbuv.gov.ua/UJRN/vdumo_2017_25_23(1)_6).
6. Комендяк О. В. Сучасні тенденції та специфіка функціонування англіцизмів у сучасній іспанській мові : кваліфікаційна робота магістра спеціальності 035 «Філологія»/ наук. керівник Н. О. Стрюкова. Запоріжжя : ЗНУ, 2020. 74 с.
7. Кульбіда Д. П. Структурно-семантична адаптація англоамериканізмів в іспанському масмедійному туристичному дискурсі. *Наукові записки Національного університету «Острозька академія». Серія «Філологічна»*. Острог, 2018. Вип. 66. С. 62-64. URL: <https://journals./oa.edu.ua/Philology/article/view/1822/1631> (дата звернення: 31.03.2024).

8. Кульбіда Д. П. Таксономія англомовних запозичень у сучасному іспанському туристичному дискурсі. *Проблеми семантики, прагматики та когнітивної лінгвістики*. 2015. Вип. 27. С. 223-232. Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/UJRN/psptkl_2015_27_25.
9. Ляпунова Н. Вплив англійської мови на мережні неологічні процеси в іспанській мові. *Studia linguistica*. 2012. Вип. 6(1). С. 374-382. Режим доступу: [http://nbuv.gov.ua/UJRN/Stling_2012_6\(1\)_58](http://nbuv.gov.ua/UJRN/Stling_2012_6(1)_58).
10. Мерзлікіна О. В. Запозичення сучасної молодіжної лексики іспанської мови з англійського жаргону. *Проблеми семантики слова, речення та тексту*. 2010. Вип. 25. С. 254-261. Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/UJRN/pssrtt_2010_25_30.
11. Мірошник С. О. Англійські запозичення в іспанській мові. *Науковий вісник Міжнародного гуманітарного університету. Сер.: Філологія*. 2022. № 53. том 1. С. 124-127
12. Патеха Ю. Готський суперстрат в іспанській мові. *Studia linguistica*. 2012. Вип. 6(1). С. 181-186. Режим доступу: [http://nbuv.gov.ua/UJRNStling_2012_6\(1\)_32](http://nbuv.gov.ua/UJRNStling_2012_6(1)_32).
13. Петрова К. С. Явище полісемії в юридичній термінології іспанської мови. *Проблеми семантики, прагматики та когнітивної лінгвістики*. 2014. Вип. 25. С. 340-349. Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/UJRN/psptkl_2014_25_34.
14. Піголь М. І. Англо-американські запозичення у іспаномовному дискурсі індустрії моди (на матеріалі іспанської версії журналу Vogue). *Наукові записки Національного університету «Острозька академія». Серія: Філологічна*. 2017. Вип. 67. С. 221-224. Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Nznuoaf_2017_67_60.
15. Сингаївська Г. В. Арабізми у сучасній іспанській мові: історія запозичення й особливості функціонування. *Мовні і концептуальні картини світу*. 2013. Вип. 43(3). С. 108-115. Режим доступу: [http://nbuv.gov.ua/UJRN/Mikks_2013_43\(3\)_16](http://nbuv.gov.ua/UJRN/Mikks_2013_43(3)_16).

- 16.Шепель Ю. А. Медіа-дискурс як засіб маніпулятивного впливу на читача. *Науковий вісник Східноєвропейського національного університету імені Лесі Українки*. Луцьк, 2017. Вип. 3. С. 302–307.
- 17.Щерба Д. В. Поняття системи та структури в термінознавстві. Проблеми української термінології: Зб. наук, праць. Львів: Національний університет «Львівська політехніка», 2006. с. 15-16.
- 18.Bello, Andrés. Gramática de la lengua castellana. Caracas: Fundación La Casa de Bello, 2009. 544 p.
- 19.Bloomfield, Leonard. El Lenguaje. New York: Henry Holt, 2011. 250 p.
- 20.Brusiloff, Constant. La evolución y las reformas de la ortografía española, en Revista Nacional de Cultura. Girona: Universitat de Girona, 2012. P. 15-32.
- 21.Cabre M. T. La neologia com a mesura de la vitalitat interna de lesllengües. En La neologia en el tombant de segle. I Simposio sobre neologia. Barcelona: Instituto Universitari de Lingüística Aplicada. Universitat Pompeu Fabra, 2000. p. 85-108.
- 22.Castro, Roig X. El ciberespañol, el español comercial y el español neutro en la Red. Second Seminar on the Transatlantic Dimension of the Spanish Language. Nueva York. URL: <http://www.spansig-apuntes.org> (дата звернення : 31.03.2024).
- 23.El anglicismo en español: revisión crítica del estado de la cuestión: вебсайт. URL: http://institucional.us.es/revistas/philologia/14_1/art_8.pdf (дата звернення: 31.03.2024).
- 24.Gomez Capuz, Juan. Préstamos del español: lengua y sociedad / Juan Gomez Capuz. Madrid: Arco Libros, 2004. 90 p.
- 25.Gómez, Capuz. El tratamiento del préstamo lingüístico y el calco en los libros de texto de bachillerato y en las obras divulgativas. Revista electrónica de estudios filológicos XVII. URL: <http://www.um.es/tonosdigital/znum17/secciones/tritonos-1librosdetexto.htm> (дата звернення : 20.09.2020).

26. Méndez M. C. Los neologismos morfológicos del español en el lenguaje de la prensa. Madrid: Editorial Académica Española, 2015. 375 p.
27. Moreno de Alba. José. Introducción al español americano. Madrid : Arco Libros, 2007. P. 47-72.
28. Rodríguez González, F. Anglicismos y calcos en el español actual. *L'inglese e le altre lingue europee: Studi sull'interferenza lingüística*. 2002. Pp. 149-169
29. Sánchez Rodríguez D. A. Glosario de términos y conceptos utilizados por las ciencias del deporte y afines. Режим доступа: <http://www.reddeporte.com>. (дата звернення: 31.03.2024)
30. Stavans I. Impulsor del spanglish desafía a profesores, traductores y lingüistas. Second Seminar on the Transatlantic Dimension of the Spanish Language. Nueva York. URL: <http://www.casadellibro.com/palabra> (дата звернення: 31.03.2024).

СПИСОК ІЛЮСТРОВАНИХ МАТЕРІАЛІВ

1. El Espectador. URL: <https://www.elespectador.com> (дата звернення: 31.03.2024).
2. El Nuevo Diario. URL: <https://www.nuevodiarioweb.com.ar> (дата звернення: 31.03.2024).
3. La Nación. URL: <https://www.lanacion.com.ar> (дата звернення: 31.03.2024).
4. Infobae. URL: <https://www.infobae.com> (дата звернення: 31.03.2024).
5. El Sur. URL: <https://www.elsur.cl> (дата звернення: 31.03.2024).
6. El Tiempo. URL: <https://www.eltiempo.com> (дата звернення: 31.03.2024).
7. Los Andes. URL: <https://www.losandes.com.ar> (дата звернення: 31.03.2024).
8. «El Tiempo Entre Costuras» María Dueñas. URL: <https://www.amazon.com/-/es/Mar%C3%ADa-Due%C3%B1as/dp/8484607917> (дата звернення: 31.03.2024).